

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

11 januari 2005

BELEIDSNOTA

De Vlaamse Rand

2004-2009

VERSLAG

**namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
uitgebracht door de heer Wim Van Dijck en mevrouw Else De Wachter**

Zie:

96 (2004-2005)

- Nr. 1: Beleidsnota
- Nrs. 2 tot 4: Met redenen omklede moties

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Wim Van Dijck, mevrouw Greet Van Linter, de heer Luk van Nieuwenhuysen, mevrouw Gerda Van Steenberge;

mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Steven Vanackere, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy;

de heer Sven Gatz, mevrouw Dominique Guns, de heer Francis Vermeiren;

de heer Jos Bex, de dames Else De Wachter, Elke Roex.

Plaatsvervangers:

de heer Herman De Reuse, de dames An Michiels, Monique Moens, de heren Erik Tack, Joris Van Hauthem;

mevrouw Cathy Berx, de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, Jan Laurys;

de heren Marc Cordeel, Herman Schueremans, Gilbert Van Baelen;

de heren Flor Koninckx, Marcel Logist, mevrouw Anissa Tamsamani.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;

de heer Mark Demesmaeker;

de heer Christian Van Eyken.

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	4
2. Bespreking	5
2.1. Reacties van de leden	5
Algemeen	5
Samenwerking	6
Splitsing Brussel-Halle-Vilvoorde	7
Taalwetgeving en faciliteiten	7
Vernederlandsing straatbeeld	9
Onderwijs	9
Integratie en onthaal anderstaligen	11
Werk	12
Huisvesting	13
Bruegelproject / verstedelijking	13
Mobiliteit	14
Welzijn en gezondheid	15
Ring-TV	15
2.2. Antwoord van de minister	16
2.3. Repliek van de leden en van de minister	19

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand besprak de Beleidsnota De Vlaamse Rand 2004-2009 op donderdag 18 november 2004.

Tot besluit van de bespreking werden drie moties van aanbeveling aangekondigd: één door de heer Luk Van Nieuwenhuysen, één door de heer Eloi Glorieux en één door de heer Tom Dehaene, mevrouw Else De Wachter en de heer Mark Demesmaecker.

1. Toelichting door de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming

Drie centrale gedachten

De titel van de beleidsnota bevat drie gedachten: een Vlaams bestuur (in de rand rond Brussel), een goed bestuur en samenwerking.

Een Vlaams bestuur vertrekt vanuit de optimistische hypothese dat er perspectief is op een snelle splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde, alsook van het gerechtelijk arrondissement. Daarmee wordt aan de inwoners van Vlaams-Brabant (en dus van de Rand) een signaal gegeven dat het wel degelijk om Vlaams grondgebied gaat en dat de overheid de integratie wenst van eenieder die daar woont, in een Vlaamse samenleving. Dat perspectief neemt de hypotheek weg die in Vlaams-Brabant, inclusief de Rand, op de politiek woog. De hypotheek gelegen in het feit dat sommigen denken dat hun politieke lot verbonden moet worden met Franstalige toppolitici uit Brussel. In de beleidsnota wordt, uitgaande van de splitsing, naar mogelijkheden gezocht om het Vlaamse karakter te versterken via een positief beleid.

Tweede centrale gedachte is een goed bestuur. Heel wat problemen vragen een krachtig bestuur. De taalkwestie wordt dikwijls verbonden met de leefbaarheidskwestie. De nabijheid van Brussel is daarin essentieel. De Rand is een grensgebied van een groot stadsgewest, die zowel opportuniteiten als problemen creëert. Problemen zijn de verfransingsdruk, de druk op grond- en bouwprizen, problemen van veiligheid en mobiliteit, milieu, enz. Die nabijheid biedt ook opportuniteiten. De beleidsnota beschrijft onder meer hoe de uittocht van Brusselaars niet alleen meer bestaat uit beter

gesitueerden die een wat betere leefomgeving opzoeken en daar hardnekkig vasthouden aan het Franstalig zijn. De uittocht bestaat ook uit mensen die sociaal-economisch minder goed gesitueerd zijn (leefloners, werklozen) en die vaak ook anderstalig (Franstalig) zijn. De minister is van oordeel dat voor hen opportuniteiten kunnen worden gecreëerd op voorwaarde dat ze zich inschakelen in het feit dat ze zich bevinden in een Nederlands taalgebied. Het gaat om opportuniteiten waarop die mensen misschien graag zullen ingaan, bijvoorbeeld werk- en inburgeringstrajecten.

Derde centrale gedachte en misschien wel de belangrijkste van deze beleidsnota is samenwerking. Het is noodzakelijk met alle actoren die werkzaam zijn in de Rand, goede afspraken te maken: met vzw De Rand, het provinciebestuur Vlaams-Brabant, Vlabinvest, de betrokken gemeenten (waarvoor de minister een goedwerkend platform wil creëren) en het middenveld. Goede samenwerking vraagt klaarheid over de missie van alle actoren. Als coördinerend minister is het zijn eerste opdracht om die samenwerking te faciliteren, de nodige contacten te leggen. Daar is hij volop mee bezig.

Omgevingsanalyse

De minister wees reeds op een nieuwsoortige instroom vanuit Brussel, waarvoor een eigen beleid ontwikkeld moet worden. Het schept ook opportuniteiten; het gaat over mensen die misschien graag de kansen aangrijpen om zich in Vlaanderen te integreren. De beleidsnota wijst ook op de samenhang tussen de taalproblematiek en de werkgelegenheidsproblematiek. Bijna 40 percent van de werkzoekenden zijn anderstalig.

Wat het onderwijs betreft wordt eigenlijk onrecht gedaan aan de kinderen die in de Rand naar Franstalige scholen gaan. Zij missen extra zorguren, extra aanbod inzake onderwijs voor anderstaligen, en extra ondersteuning via het decreet gelijke onderwijskansen (GOK), omdat de Franstalige scholen zich niet wensen in te schrijven in het Vlaamse inspectiebeleid. De leerlingen missen tegelijk kansen om zich beter te integreren in Vlaanderen. Hetzelfde kan gezegd worden inzake de begeleiding van de leerlingen via de centra voor leerlingenbegeleiding. De Vlaamse Regering zal op dat vlak geen eindeloos geduld hebben. Het regeerakkoord stelt duidelijk dat tegen 1 januari 2006 de

problematiek van de taal- en de onderwijsinspectie geregeld moet zijn, zoniet zal de Vlaamse Regering optreden. Het oplossen van die problematiek houdt kansen in voor de leerlingen om zich beter te integreren in Vlaanderen en om beter onderwijs te krijgen.

De minister verwijst voor het overige naar de beleidsnota zelf.

Uitdagingen en beleidsinitiatieven

Er ontbreekt nogal wat gekwantificeerde analyse om de band tussen het sociaal-economische aspect en het taalgegeven beter in kaart te brengen. De minister wil daar werk laten van maken. Verder wenst hij een ambtelijke werkgroep te laten functioneren die ook de samenwerking tussen alle actoren belichaamt: de administraties van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie. Minister Vandenbroucke verwees ook reeds naar de splitting van Brussel-Halle-Vilvoorde.

Wat de uitdaging van de leefbaarheid betreft somt de minister een aantal instrumenten op. De uitbouw van de lokale werkwinkels is volop aan de gang, maar nog niet voltooid. Er worden specifieke incentives gegeven voor kansengroepen. Het streekpact Halle-Vilvoorde moet een nieuwe gestalte krijgen in het kader van de nieuwe regionale sociaal-economische overlegstructuren. Daar zitten mooie kansen in om partnerschappen tot stand te brengen, ook met de sociaal-economische organisaties.

De minister had het reeds over het onderwijs. Als de faciliteitenscholen zich inschrijven in het Vlaamse beleid, dan krijgen zij ook meer ondersteuning. Anderzijds is goede ondersteuning van de Nederlandstalige scholen ook belangrijk, op basis van het reguliere beleid. Wat de taal en de integratieproblematiek aangaat, is een voldoende aanbod essentieel. Niet alleen in de Rand, maar in heel Halle-Vilvoorde is het aanbod momenteel onvoldoende ontwikkeld. Daar wordt samen met de Vlaamse minister voor Inburgering aan gewerkt.

Inzake huisvesting is de problematiek Vlabinvest voldoende gekend. Enerzijds is het grondaanbod te beperkt, zijn er budgettaire beperkingen, anderzijds zijn er ook decretale beperkingen. Zo is het wenselijk Vlabinvest in te schrijven in de Woon-

code, waardoor subsidiëringmogelijkheden ontstaan.

Er is werk voor de boeg op de diverse terreinen zoals ruimtelijke ordening, mobiliteit, welzijn, milieu, cultuur sport, en toerisme. Wat leefmilieu en cultuur aangaat wordt het Bruegelproject grondig geëvalueerd en georiënteerd. Inzake sport onderlijnt de beleidsnota het sociale en integrerende belang. Dat is precies een van die domeinen waar goede afspraken gemaakt moeten worden tussen vzw De Rand en het provinciebestuur. Wat mobiliteit betreft is niet alleen tussen de Rand en Brussel goede mobiliteit belangrijk, maar ook binnen de Rand zelf. Dit is verweven met bredere dossiers die op het politieke niveau besproken worden of in uitvoering zijn. De minister denkt aan het Pegasusproject van De Lijn en aan het Gewestelijk Expresnet (GEN).

Partners

De partners zijn de eigen administratie, de vzw De Rand, de provincie Vlaams-Brabant, de gemeentebesturen, Vlabinvest, het middenveld. Men moet zeker dubbele initiatieven vermijden. Dat risico is reëel op het vlak van sport, huisvesting, cultuur, het Bruegelproject. Aangezien het Bruegelproject zich verder uitstrekt dan het gebied van de Rand, is er vanzelfsprekend samenwerking met de provincie. De minister is van oordeel dat in concreto het aangewezen is om tot één beheersovereenkomst te komen, in de plaats van twee afzonderlijke beheersovereenkomsten zoals nu het geval is (enerzijds tussen de Vlaamse Regering en vzw De Rand, en anderzijds tussen de provincie en vzw De Rand). Daarin moet eenieders rol gedefinieerd worden.

2. Bespreking

2.1 Reacties van de leden

– Algemeen

Volgens de heer Luk Van Nieuwenhuysen mag de beleidsnota van minister Vandenbroucke omvangrijker zijn dan die van zijn voorganger, een fundamentele wijziging ten opzichte van het beleid onder de vorige regering zal moeten blijken uit de praktijk van de volgende jaren. De eerste ambitie van de minister is dan ook het bestaande beleid voort

te zetten. Als de beleidsnota uitgebreider is, is dat omdat de minister meer aandacht besteedt aan de twee thema's waarvoor hij functioneel bevoegd is, met name werk en onderwijs.

De minister heeft terecht gewezen op een vrij recent fenomeen in de Rand. Naast de Franstalige aanwezigheid in de 'betere' wijken ingevolge een jarenlange inwijking van buitenlanders die zich in het zog van de Europese Unie en van internationale bedrijven en instellingen in de Rand zijn komen vestigen, stelt men de jongste jaren ook een tendens vast waarbij minder gegoede Franstalige Brusselaars de hoofdstad verlaten. De bevolkingsaangroei in de Rand over 2001-2002 wordt er vooral toegeschreven aan de inwijking van jonge gezinnen uit Brussel. Dat is niet zonder belang omdat zij, mits een goed onthaal en een juiste schoolkeuze, beter geïntegreerd kunnen worden dan de eerstgenoemde inwijkelingen. Uiteraard heeft dit ook gevolgen voor de tewerkstelling en de woningmarkt. Het is duidelijk dat dit de reeds hoge druk, nog vergroot, met alle gevolgen voor de autochtone inwoners en voor het Vlaams karakter van de Rand, zegt de heer Luk Van Nieuwenhuysen.

De beleidsnota wil het Nederlandstalige karakter van de Rand versterken en pleit voor eentaligheid. Daarnaast staat er dat er openheid moet zijn naar andere culturen. *De heer Christian Van Eyken* vraagt zich af hoe beide aspecten met elkaar compatibel zijn.

Mevrouw Else De Wachter feliciteert de minister met zijn uitgebreide beleidsnota. De nota is zeer concreet, zowel in de schets van de huidige toestand als in de initiatieven voor de volgende jaren.

De heer Mark Demesmaeker vindt de beleidsnota een goede aanzet voor een beter beleid. De nota getuigt van bekommernis voor de Vlaamse Rand.

De belangrijkste doelstelling van het beleid inzake de Vlaamse Rand is het Vlaamse karakter versterken en de leefbaarheid optimaliseren. Volgens *de heer Eloi Glorieux* wordt die doelstelling in de beleidsnota vooral ingevuld in functie van samenlevingsproblemen, sociale problemen die het gevolg zijn van de instroom van anderstaligen. Vandaar gaat er veel aandacht naar het onderwijs, cultuur, werk, enz. In het algemeen is de beleidsnota meer uitgewerkt dan voorheen, maar één specifiek do-

mein blijft onderbelicht, nl. het versterken van het groene karakter van de Rand. Nochtans is het groene karakter een vereiste voor het bewaren van het Nederlandstalige karakter van de Rand. De Vlaamse Rand zal óf groen zijn, óf zal ophouden een Vlaamse Rand te zijn. Verdere verstedelijking en meer vestiging van bedrijventerreinen buiten de zgn. Ruit, zal de verfransing in de hand werken. Andere initiatieven zijn noodzakelijk, maar men zal blijven achterop hinken op een onomkeerbare evolutie (zie verder Bruegelproject).

De heer Tom Dehaene is tevreden met de algemene doelstellingen van de beleidsnota. Met name de samenwerking met de besturen in de Rand vindt hij belangrijk.

In de beleidsnota wordt terecht opgemerkt dat de Rand geen bestuurlijk geheel is en dat daardoor cijfergegevens over de Rand als geheel ontbreken. *De heer Mark Demesmaeker* meent dat het goed zou zijn een soort pers- en documentatiecentrum voor de Rand op te richten, bijvoorbeeld in de schoot van de vzw De Rand. Dit zou nuttig zijn ten aanzien van de bevolking, de pers en voor de ondersteuning van het beleid.

– Samenwerking

Tijdens de vorige legislatuur stelde het beleid voor de Vlaamse Rand weinig voor, meent *de heer Luk Van Nieuwenhuysen*. Vlaams minister Paul Van Grembergen gaf toe dat hij als minister voor de Vlaamse Rand amper over bevoegdheden beschikte en hij beklagde zich over het gebrek aan medewerking van zijn functioneel bevoegde collega's. Uit de teneur van de regeringsverklaring meende het Vlaams Belang te kunnen begrijpen dat daaruit lessen waren getrokken. Immers, zowel in de regeringsverklaring als in de beleidsnota 2004-2009 wordt uitdrukkelijk verwezen naar de horizontale bevoegdheid waarover Frank Vandenbroucke ter zake beschikt. Dat is intussen verkeerd gebleken. Met horizontale bevoegdheid wordt de coördinatie bedoeld van het beleid van de verschillende functioneel bevoegde ministers. Dat is net hetzelfde als tijdens de vorige legislatuur waar dat weinig tastbare resultaten opleverde, zegt het lid. De minister blijft afhankelijk van de goodwill van zijn collega-ministers. Minister Vandenbroucke kondigt weliswaar aan dat hij die horizontale bevoegdheid

ter harte zal nemen, maar hij kan geen garanties geven omtrent de gunstige effecten daarvan, meent de heer Luk Van Nieuwenhuysen.

Mevrouw Else De Wachter is de mening toegedaan dat het beleid inzake de Vlaamse Rand een horizontale aanpak vergt. Het lid hoopt dat de minister niet alleen staat voor de uitdagingen opgenomen in de beleidsnota. Die uitdagingen zijn niet te realiseren zonder de medewerking van de andere ministers. Goede samenwerking is noodzakelijk, vooral inzake huisvesting, cultuur, inburgering, enz.

De heer Mark Demesmaeker hoopt dat de minister zijn coördinerende taak ten aanzien van zijn collega-ministers ter hart zal nemen. Ook dat hij als gangmaker zou optreden ten aanzien van de federale regering. (zie ook *welzijn en gezondheid*)

In zijn beleidsnota maakt de minister gewag van een ambtelijke werkgroep met alle vertegenwoordigers van alle administraties en van de provincie, om de samenwerking met de functioneel bevoegde ministers te coördineren en te bestendigen. *De heer Tom Dehaene* is van oordeel dat de minister een belangrijke groep vergeten is, nl. de plaatselijke mandatarissen. Welke timing voorziet de minister voor het actieplan waarvan sprake?

De beleidsnota vermeldt dat de Conferentie van Vlaamse mandatarissen uit de faciliteitengemeenten ook betrokken zullen worden. De heer Tom Dehaene vraagt of dat betekent dat ze de huidige werkingstoelage dan niet meer zullen ontvangen. Blijft de conferentie bestaan zoals ze nu bestaat?

De heer Tom Dehaene mist een expliciete verwijzing naar de Rand-toets, waarvan sprake was in het regeerakkoord.

– *Splitsing Brussel-Halle-Vilvoorde*

Voor Vlaams Belang staat het buiten kijf dat een voorafgaande voorwaarde om met enige kans op succes een Randbeleid te voeren, de splitsing is van zowel het kiesarrondissement als van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. De splitsing is meer dan een signaal, zegt *de heer Luk Van Nieuwenhuysen*. Het zal ook concrete gevolgen hebben op het terrein. Dat de Brusselse Franstalige politici en partijen niet langer stemmen zullen kunnen komen ronselen met gekoppelde

lijsten, zou een heel andere houding van die Franstaligen ten opzichte van de Vlaamse Rand kunnen bewerkstelligen. De regeringspartijen belijden dat ook, maar de twijfel blijft of ze bereid zijn hiervan een breekpunt te maken. Er mag overigens geen enkele prijs voor betaald worden. Aangezien de druk op het Vlaamse karakter van de Rand alsmaar toeneemt, mag de politiek die aangelegenheid niet langer voor zich uitschuiven.

Vlaams Belang ziet het nut niet in van parallelle besprekingen in een Interministeriële Conferentie voor Institutionele Hervormingen, naast het debat in de Kamer van Volksvertegenwoordigers waar een wetsvoorstel neerligt. Het is immers daar dat de bespreking zo snel mogelijk zijn beslag dient te krijgen. Het enige doel van de Interministeriële Conferentie kan enkel een ruilhandel zijn. Vlaams Belang wijst die mogelijkheid met klem af en houdt de regering aan zijn woord. De splitsing moet een feit zijn voor 1 januari 2005.

Het standpunt van de Franstalige partijen ten opzichte van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde is gekend, zegt *de heer Christian Van Eyken*. Er zijn andere mogelijkheden om het arrest van het Arbitragehof in te vullen. In de beleidsnota wordt ook gewag gemaakt van de splitsing van het gerechtelijk arrondissement. De Franstaligen zijn van oordeel dat daarover gepraat kan worden. Hoe ziet de minister de invulling van die splitsing inzake de naleving van de taalwetgeving voor de Franstaligen in de faciliteitengemeenten? Hoe zal men dat opvangen?

De heer Mark Demesmaeker sluit zich aan bij het standpunt van de heer Van Nieuwenhuysen. Voor N-VA is elke pasmunt uitgesloten. Spreker heeft overigens begrepen dat dit ook voor de andere Vlaamse partijen zo is.

– *Taalwetgeving en faciliteiten*

Een andere voorwaarde voor het welslagen van een Vlaamse-Randbeleid is het aanpakken van het faciliteitendossier, zegt *de heer Luk Van Nieuwenhuysen*. In de zes faciliteitengemeenten rond Brussel vormen de taalfaciliteiten een bron van verfransing. De Franstalige gemeentebesturen misbruiken ze als breekijzer voor de uitbreidingsplannen van de Franstalige partijen, voornamelijk in Brussel. Het verschil tussen het tweetalige

Brussel en de Vlaamse gemeenten met taalfaciliteiten is enkel voor kenners duidelijk. Voor Vlaams Belang moeten de faciliteiten worden afgeschaft. De Vlaamse Regering beperkt zich tot de restrictieve toepassing ervan. In de beleidsnota wordt evenwel duidelijk gemaakt dat de Vlaamse Regering zich zal neerleggen bij de uitspraak van de Raad van State betreffende de omzendbrief-Peeters. Vlaanderen mag dan de voogdij hebben over de Vlaamse gemeenten, zolang de Vlaamse Regering de burgemeesters van de faciliteitengemeenten niet kan sanctioneren, blijven de betrokken gemeentebesturen ongehinderd wetten overtreden en decreten naast zich neerleggen. De praktijk leert dat de federale regering niet bereid is om sancties te treffen. Verandering hierin is ook een voorwaarde voor een succesvol beleid ten aanzien van de Vlaamse Rand.

Wat de toepassing van de taalwetgeving aangaat belooft de Vlaamse Regering de toepassing van de omzendbrief Peeters maar kondigt tegelijk aan zich te zullen neerleggen bij een eventuele verbreking ervan door de Raad van State. Volgens de heer Luk Van Nieuwenhuysen kan dat vooruitzicht sommige onderhandelaars mogelijk inspireren om de intrekking van de omzendbrief mee als pasmunt te gebruiken voor de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

In het algemeen wil Vlaams Belang een meer assertief optreden van de Vlaamse Regering dan in het verleden het geval was, zegt de heer Luk Van Nieuwenhuysen. Inbreuken op de taalwetgeving door gemeentebesturen werden tot nu toe gevolgd door een loutere nietigverklaring. De Vlaamse Regering moet bij manifeste onwil van de gemeentebesturen systematisch van de federale regering eisen dat die tuchtsancties zou treffen tegen burgemeesters die doelbewust de taalwetgeving blijven overtreden.

Het is een publiek geheim dat de Franse Gemeenschap allerhande initiatieven financieel of moreel ondersteunt of ze zelf organiseert, met het oog op een verdere verfransing van de Vlaamse Rand en het ondermijnen van het Vlaams gezag. Tot nog toe bleef de reactie van de voorgaande Vlaamse Regering beperkt tot juridische stappen. Nu de subsidies voor initiatieven zoals Carrefour via een

omweg in het buitenland worden weggemoffeld, gebeurt zelfs dat niet meer. Vlaams Belang vraagt dat de Vlaamse Regering actief de subsidiekanaalen zou opsporen. Alleszins mag de reactie van de Vlaamse Regering zich niet beperken tot juridische stappen, maar moeten er ook op het politieke vlak maatregelen volgen, waaruit duidelijk blijkt dat de Vlaamse Regering dergelijke initiatieven niet accepteert.

De heer Christian Van Eyken hoopt dat er eindelijk duidelijkheid komt op het vlak van de taalwetgeving in verband met de verkiezingen. De gemeentebesturen van de zes faciliteitengemeenten worden geconfronteerd met twee tegenstrijdige richtlijnen. Volgens de federale minister bevoegd voor de verkiezingen moeten de oproepingsbrieven opgesteld worden in de taal van de betrokkene. De gemeentebesturen volgen hierin de federale minister. De Vlaamse bevoegde minister stelt daarentegen dat degene die zijn oproepingsbrief in het Frans wil, dit uitdrukkelijk moet vragen. De provincie houdt hierop toezicht. In de praktijk worden de facturen voor de verzending van die oproepingsbrieven geblokkeerd. Sommige gemeenten hebben daar een oplossing voor gevonden: na een veroordeling door de rechtbank wegens nalatige betaling van de facturen, moeten de facturen uiteindelijk toch betaald worden. Spreker is van oordeel dat dit getouwtrek in de toekomst vermeden moet worden.

De heer Tom Dehaene onderstreept het belang van de strikte toepassing van de omzendbrief-Peeters.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen wijst erop dat de Raad van Europa nog altijd met de Vlaamse Rand bezig is en er is ook binnenlandse druk om het Minderhedenverdrag te ratificeren. Vlaams Belang dringt er op aan dat de Vlaamse Regering dat verdrag niet aan het parlement ter ratificatie zal voorleggen. Begin volgend jaar komt er alweer een verslaggeefster naar hier. Vlaams Belang vraagt dat zij op een correcte en gedocumenteerde manier door de Vlaamse Regering zou worden voorgelicht en gedocumenteerd.

De heer Christian Van Eyken vraagt naar het standpunt van de minister en van de Vlaamse Regering over het akkoord destijds binnen de federale regering om het minderhedenverdrag goed te

keuren. De minister spreekt in zijn beleidsnota zelf van een Franstalige minderheid in de Rand.

– *Vernederlandsing straatbeeld*

De Vlaamse Regering belooft niettemin steeds maatregelen te zullen ontwikkelen die het Vlaams karakter van de faciliteitengemeenten moeten versterken. Zo zegt ze “blijvend aandacht te hebben voor de vernederlandsing van het straatbeeld”. Het lijkt *de heer Van Nieuwenhuysen* echter overdreven om zoals aangekondigd nu nog te moeten “onderzoeken in hoeverre er bij de handelaars, verenigingen of organisaties sprake is van onwil, dan wel onkunde en onwetendheid” inzake het gebruik van het Nederlands en de wettelijke verplichtingen ter zake. Dit lijkt meer op een uitvlucht om niet meteen maatregelen te moeten nemen. Nu lijkt het er op dat men het voornemen om expertise ter beschikking te stellen in de vorm van iemand die (eenmalig) helpt bij de vertaling of het opstellen van een Nederlandstalige communicatie, op de lange baan wil schuiven.

Merkwaardig genoeg wordt niet naar de studie van professor Boes over de vernederlandsing van het straatbeeld verwezen, zegt de heer Luk Van Nieuwenhuysen. Die studie werd in het begin van de vorige legislatuur in opdracht van de provincie Vlaams-Brabant uitgevoerd en omvat tal van maatregelen die de overheid binnen het kader van de taalwetgeving kan nemen om het Nederlands in de faciliteitengemeenten beter tot uiting te laten komen. Aanvankelijk zegde de vorige regering toe die aanbevelingen te zullen uitvoeren. Minister Van Grembergen ging evenwel op de rem staan. Hij wou eerst bijkomend juridisch advies. Op het einde van de vorige regeerperiode bleek dat minister Van Grembergen de aanbevelingen van Boes niet wenste toe te passen. Naar aanleiding van een vraag over de toepassing van de taalwetgeving door De Lijn antwoordde minister Kathleen Van Brempt (vraag om uitleg van An Michiels, 5 oktober 2004) dat de Vlaamse Regering er zich toe heeft geëngageerd om de bevindingen van de studie van professor Boes over de vernederlandsing van het straatbeeld en de verfijning van de bestuurstaal te respecteren en uit te voeren. Mevrouw Van Brempt geeft daarmee de indruk dat de Vlaamse Regering dan toch wil doorgaan met het toepassen van de

adviezen van prof. Boes. Vlaams Belang dringt daar nu al jaren op aan, maar mist ter zake enige verwijzing of toezegging in de beleidsnota.

De heer Christian Van Eyken stelt vast dat men problemen maakt over de tweetalige reclame en opschriften van handelaars, bedrijven in de Rand, terwijl men met geen woord rept over de tweetalige opschriften aan de kust of zelfs in Antwerpen.

De heer Mark Demesmaecker meent te weten dat tweetalige straatreclame niet verboden is volgens de taalwet. De minister kan wel gangmaker zijn voor een convenant met bv. grotere bedrijven. Hij kan hen erop wijzen dat ze in Nederlandstalig gebied gevestigd zijn en dat het aangewezen is om de communicatie ten aanzien van klanten uitsluitend in het Nederlands te voeren.

De heer Tom Dehaene mist ook een verwijzing naar de studie van professor Boes in de beleidsnota. De studie bevatte een aantal zeer goede aanbevelingen. Kan de minister toelichten wat er al dan niet mee zal gebeuren?

– *Onderwijs*

De minister heeft gewezen op het grote belang van het onderwijs. In verband met onderwijs doen zich volgens *de heer Luk Van Nieuwenhuysen* specifiek met betrekking tot de Vlaamse Rand twee problemen voor. Enerzijds is er de aanwezigheid van Franstalige faciliteitenscholen in de zes betrokken gemeenten, anderzijds de toeloop van anderstaligen in alle (Nederlandstalige) scholen van de Vlaamse Rand. Op dit ogenblik wordt al bijkomende steun verstrekt om anderstalige kinderen behoorlijk op te vangen en te begeleiden. De vraag is of die extra lestijden voldoende zijn. Voor Vlaams Belang lijkt het logisch dat het Nederlandstalig onderwijs in de Rand steun moet krijgen op basis van dezelfde criteria als het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Vlaams Belang waardeert dat op termijn alle Nederlandstalige basisscholen uit de faciliteitengemeenten de kans zullen krijgen opnieuw een aanvraag te doen om aanvullende lestijden te bekomen en vooral dat daar geen aanwendingsplan meer voor gevraagd zal worden. Nochtans had Vlaams Belang graag verduidelijking gekregen over de tijdspanne die onder “op termijn” moet worden verstaan.

De heer Mark Demesmaeker vindt de idee niet meer terug in de beleidsnota om anderstalige kinderen die zich in het Nederlandstalig onderwijs inschrijven, een ‘taalbadjaar’ te geven. Spreker betreurt dit. Dit is geen luxe als men weet dat in sommige scholen tot 50 percent anderstalige kinderen zijn.

Vlaams Belang verheugt zich over het feit dat zowel in het regeerakkoord als in de beleidsnota eindelijk een vervaldatum (1 januari 2006) wordt vooropgesteld met betrekking tot het vinden van een oplossing voor de problematiek van de pedagogische en de taalinspectie in het Franstalige faciliteitenonderwijs. Volgens *de heer Luk Van Nieuwenhuysen* pleit de Vlaams-nationalistische partij daar al jaren voor. De beleidsnota vestigt er terecht de aandacht op dat de kinderen van Franstalige scholen heel wat mogelijkheden missen, omwille van het feit dat de Vlaamse pedagogische inspectie geen toegang heeft tot die scholen.

De regering kondigt zelfs eenzijdige maatregelen aan, mocht het ter zake tot geen overeenkomst komen, maar weigert daar op dit ogenblik al invulling aan te geven. Het Vlaams Belang blijft sceptisch en zou ook de uiterste vervaldatum vroeger plaatsen. Als op het einde van dit schooljaar geen akkoord is, pleit het Vlaams Belang voor het opzeggen van de protocolakkoorden van 1970 en 1973 inzake het Franstalig onderwijs in Vlaanderen, gekoppeld aan het stopzetten van de subsidies aan het faciliteitenonderwijs vanaf volgend schooljaar.

Positief is dat de minister de schoolbesturen van de Franstalige faciliteitenscholen zal uitnodigen om zich in regel te stellen met de bepalingen van het decreet centra voor leerlingenbegeleiding. Wat overweegt de regering als de betrokken scholen niet op de uitnodiging ingaan?

Tot op de dag van vandaag functioneert de taalinspectie niet naar behoren. De taalinspectie die moet toezien op de naleving van de taalwetgeving, werd in 1997 na een uitspraak van de Raad van State terug naar het federale niveau gebracht. Dat is niet onbelangrijk. In principe mogen uitsluitend kinderen die in de faciliteitengemeenten gedomicilieerd zijn, ingeschreven worden in de faciliteitenscholen. Strikt genomen mogen kinderen uit bv. Linkebeek zelfs niet in een Franstalige school van een andere faciliteitengemeente worden ingeschreven, vindt het lid. Bovendien wordt de toelating tot inschrijving beperkt tot de kinderen die het Frans

als thuistaal gebruiken (artikel 6 van de wet van 30 juli houdende de taalregeling in het onderwijs). Nochtans volgen een vijfhonderdtal kinderen met een vreemde nationaliteit – anders dan de Franse – les in de faciliteitenscholen. Dat is een duidelijke overtreding van de taalwetgeving waartegen tot dusver niet wordt opgetreden. De beleidsnota heeft het evenwel over het “verdedigen” van de overdracht van de taalinspectie naar de Vlaamse Gemeenschap. Vlaams Belang wenst meer duidelijkheid over hoe, waar en wanneer die stelling zal worden verdedigd.

De heer Christian Van Eyken beaamt dat er problemen zijn met de taalinspectie in de faciliteitenscholen. Hoe zal de minister de inspectie kunnen opleggen vanaf 1 januari 2006 als er tegen dan geen akkoord is? Het Franstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten heeft niets te maken met inburgering, omdat de leerlingen meestal naar het secundair onderwijs van de Franse Gemeenschap overstappen. Na zes jaren Franstalig onderwijs is het moeilijk om over te stappen naar onderwijs van een andere taalgemeenschap. De centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) moeten overigens Franstalig blijven, meent de heer Christian Van Eyken. Spreker vindt het niet realistisch dat kinderen van 5 à 6 jaar met het Frans als moedertaal, naar een Nederlandstalig CLB zouden moeten gaan. Hoe zal men dat praktisch organiseren? Of moeten de CLB's de kinderen in de twee talen onthalen en opvolgen?

De heer Mark Demesmaeker verwijst naar de tussenkomst van de heer Van Nieuwenhuysen. Het lid vraagt welke stok de minister achter de deur heeft staan om de problematiek van de inspectie in het Franstalig onderwijs voor eens en voor altijd te regelen.

Ook *de heer Tom Dehaene* vraagt zich af hoe de minister dit dossier concreet zal aanpakken.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen wijst erop dat in de Vlaamse Rand zich nog steeds vier Franstalige instellingen voor jongeren bevinden die daar mogen blijven ingevolge akkoorden die decennia terug werden afgesloten. Het betreft het Home Suzanne van Durme in Sint-Genesius-Rode, het Pensionnat Jules Lejeune in Wezenbeek-Oppem, La Maison in Linkebeek en La Bergerie in Sint-Genesius-Rode. Vlaams Belang vraagt dat die op basis van een stappenplan zou worden overgehe-

veld naar het Waals Gewest. Hun aanwezigheid is niet langer in overeenstemming te brengen met de indeling van dit land en met het territorialiteitsbeginsel. Daarnaast is er ook nog altijd de aanwezigheid in Wezembeek-Oppem van een Franstalige afdeling van de muziekschool van Sint-Pieters-Woluwe. De vorige regering gaf de onwettelijkheid daarvan toe maar durfde van de sluiting geen werk te maken omdat de inrichtende macht meteen ook dreigde de Nederlandstalige afdelingen in Woluwe zelf en in Wezembeek-Oppem te sluiten. De Vlaamse Regering mag zich evenwel niet laten afpersen. Vlaams Belang vraagt dat dringend werk wordt gemaakt van de sluiting van de Franstalige muziekschool in Wezembeek-Oppem en de nodige voorzieningen te treffen om de eventuele sluiting van de Nederlandstalige afdeling op te vangen.

– Integratie en onthaal anderstaligen

Minister Vandenbroucke zoekt naar positieve gevolgen van de inwijking van anderstaligen. Hij put hoop uit de vaststelling dat er heel wat jonge (Franstalige) gezinnen uit Brussel zich in de Rand komen vestigen, die socio-economisch minder sterk staan en gemakkelijker geneigd zullen zijn om het Nederlands te gebruiken om hun socio-economische situatie te verbeteren. De minister heeft wat dat betreft een punt, meent *de heer Luk Van Nieuwenhuysen*. Onderwijs is belangrijk, maar ook de wijze waarop de betrokkenen erop gewezen worden dat ze er alle belang bij hebben zich te integreren.

Het lijkt duidelijk dat de minister niet echt een oplossing heeft voor de anderen, met name EU-burgers en Franstalige Belgen die niet geïnteresseerd zijn in het bestaande taalaanbod, meent het lid. Zij zonderen zich immers af van de autochtone gemeenschap, veeleer dan er contact mee te zoeken. Toch meent de minister dat die afkeer positief kan worden omgebogen. Hoe hij hen ervan zal overtuigen dat “het Nederlands ook aangenaam en belangrijk kan zijn voor de opvoeding van hun kinderen, de integratie in het verenigingsleven, contacten met de burens” door een gedifferentieerd aanbod te ontwikkelen, is de heer Luk Van Nieuwenhuysen niet duidelijk. In een verfranste omgeving zoals in de faciliteitengemeenten lijkt dit alvast een gigantische opdracht. Die zal voor een deel moeten behartigd worden door het “centraal infopunt Nederlands” dan wel door één of twee

antennes van het Huis van het Nederlands. Overigens, wat dat laatste betreft sluit Vlaams Belang zich aan bij diegenen die pleiten voor een volwaardig Huis van het Nederlands in de Rand. Die is door de specificiteit van de regio zeker verantwoord.

De inspanningen voor de cursussen Nederlands moet verhoogd worden, vindt *de heer Mark Demesmaecker*. Spreker vindt het een gemiste kans dat het Huis van het Nederlands voor Vlaams-Brabant niet wordt gevestigd in de streek waar de nood het hoogst is en waar problemen van integratie zo groot zijn.

Inzake de Randkrant zegt de beleidsnota dat onderzocht moet worden hoe het bereik bij anderstaligen verhoogd kan worden. De heer Mark Demesmaecker veronderstelt dat de oplossing er niet in bestaat om nog meer anderstalige artikels op te nemen in de Randkrant.

Vlaams Belang vraagt ook aandacht voor de wijze waarop anderstaligen door de openbare diensten op verschillende niveaus worden aangepakt. De beleidsnota stelt terecht dat in gemeenten zonder faciliteitenregeling anderstaligen volgens de taalwetgeving uitsluitend in het Nederlands mogen bediend worden. Volgens *de heer Luk Van Nieuwenhuysen* is herhaaldelijk gebleken dat dit alvast op het gemeentelijk niveau zeer verschillend wordt ingevuld. Het is goed dat in de beleidsnota wordt ingegaan op de suggestie van het lid om richtlijnen aan de gemeentebesturen op te stellen wat betreft hun contacten met het publiek. Vlaams Belang beveelt de richtlijnen aan die door het provinciebestuur van Vlaams-Brabant werden uitgewerkt. De eerste regel is dat alle gemeentebesturen de taalwetgeving moeten naleven en dus in principe uitsluitend het Nederlands gebruiken. De tweede regel luidt dat het eerste contact met de burger ook in probleemsituaties, steeds in het Nederlands verloopt. De burger moet duidelijk aanvoelen dat alleen het Nederlands de officiële taal is. De derde vuistregel is dat er nooit automatisch wordt overgeschakeld naar een andere taal. Indien een situatie dit noodzakelijk maakt, kan overgeschakeld worden naar een andere taal nadat duidelijk werd gemaakt dat dit ten uitzonderlijken titel is, en waarom een andere taal wordt gebruikt, bv. in noodsituaties. Om de eigen ambtenaren die in contact komen met anderstalig publiek in de Rand te ondersteunen door hen de nodige kennis en attitude bij te brengen, wenst Vlaams Belang

dat de Vlaamse Regering een opleiding zou aanbieden zoals de provincie Vlaams-Brabant enige jaren terug voor haar ambtenaren organiseerde onder de titel “Klantgerichtheid en onthaal van anderstaligen”.

– *Werk*

Wellicht omwille van het feit dat minister Vandenbroucke ook functioneel bevoegd is voor werk, krijgt dit aspect disproportioneel veel aandacht in zijn beleidsnota voor de Rand, stelt *de heer Luk Van Nieuwenhuysen* vast. Bepaalde aspecten die er in worden behandeld, hebben misschien wel te maken met een goed bestuur, maar hebben slechts weinig rechtstreekse invloed op het behoud en de versterking van het Vlaams karakter van de Rand. Het aantal Franstalige werkzoekenden in de Rand bedraagt inderdaad bijna 40 percent, wat een stuk hoger ligt dan het aandeel in de plaatselijke bevolking. De meesten onder hen behoren niet tot de begoeden in de Rand. Het Vlaams Belang heeft er geen bezwaar tegen dat zij geholpen worden door het bevorderen van hun kennis van het Nederlands. Er mag wel een financiële bijdrage van de betrokkenen bevraagd worden. Eigenlijk draait de Vlaamse Gemeenschap op voor de slechte kwaliteit van de lessen Nederlands in het Franstalig onderwijs, vooral in Brussel. Het lid suggereert om overleg te plegen met de collega van de minister in de Franse Gemeenschap, om Nederlandstalige leerkrachten in te zetten in Franstalige scholen. Dat mag wel niet op kosten van de Vlaamse Gemeenschap gebeuren.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen vraagt aandacht voor de werkwinkel in Asse, een faciliteiten-gemeente, en de nog op te richten werkwinkels in Beersel en Zaventem bv. die faciliteitengemeenten zullen bedienen. Spreker vreest dat de faciliteiten zullen worden uitgebreid naar de inwoners van alle gemeenten die in het werkingsgebied liggen van die werkwinkels, dus ook van de homogeen Nederlandstalige gemeenten. Hoe zal de minister erop toezien dat dit niet gebeurt? Dezelfde opmerking kan gemaakt worden voor de buurt- en nabijheidsdiensten die tot doel hebben vooral laaggeschoolden bijkomende duurzame tewerkstellingsmogelijkheden in de regio aan te bieden. Tegelijk wil de minister tegemoetkomen aan de toenemende vraag naar hulp in het huishouden, kinderopvang enz. Het is niet denkbeeldig dat men geneigd zou kunnen zijn om Franstalige laaggeschoolden toe te

wijzen aan Franstalige inwoners in de Rand. Dat kan niet de bedoeling zijn. Spreker vraagt garanties dat het personeel dat via deze weg ter beschikking gesteld wordt, overal en altijd het Nederlands zou hanteren bij de uitvoering van hun opdracht.

De minister zegt terecht dat een groot deel van de werkzoekenden in de Rand anderstalig, Franstalig zijn. Volgens *de heer Christian Van Eyken* moet de oorzaak daarvoor gezocht worden bij het feit dat de meeste werkaanbiedingen bij de bedrijven kennis van het Nederlands vereisen. Spreker vindt niet dat de bedrijven Franstaligen moeten aanwerven, maar er zou meer samenwerking moeten zijn tussen de BGDA en de VDAB. Het lid onderstreept het belang om Nederlands te kennen: tweetaligheid is te verkiezen boven eentaligheid, ook in Brussel. Anderzijds is het de opdracht van de overheid om mensen aan een job te helpen. Het lid pleit voor een pragmatische aanpak zonder afbreuk te doen aan het belang om Nederlands te leren. Hoe staat de minister tegenover samenwerking met de BGDA hieromtrent? De minister zei dat inburgeringstrajecten ook toegepast moeten worden voor Franstaligen uit de Rand. Het inburgeringsdecreet is echter niet van toepassing op Franstalige Belgen of anderstaligen uit de Europese Unie.

De heer Sven Gatz wil weten wat men zich moet voorstellen bij een betere samenwerking op korte termijn tussen VDAB en BGDA, in concreto de werking van de strategische cel, in het belang van de werkzoekende inwoners van de Vlaamse Rand en van Brussel.

In de beleidsnota wordt de luchthaven terecht als een belangrijke sociaal-economische pool beschouwd. *De heer Eloi Glorieux* is de mening toegedaan dat het herstel van het ecologisch draagvlak prioritair is om die troef niet te verliezen. Ongebreidelde groei van de luchthaven in een dergelijk dichtbevolkt gebied is onmogelijk vanuit het oogpunt van de leefbaarheid. De grenzen zijn bereikt en eigenlijk al overschreden. De beleidsnota pleit terecht voor een evenwichtige spreiding van de vluchten. Tegelijk moet dit gekoppeld worden aan een afname van het aantal vluchten. Als men de vluchten spreidt en tegelijk het aantal vluchten laat toenemen zal iedereen last ondervinden. Het aantal dagvluchten moet geplafonneerd worden.

De heer Tom Dehaene verwacht dat de volledige Vlaamse Regering kan wegen op het dossier van de luchthaven. Het lid vraagt dat regelmatig naar

deze commissie wordt teruggekoppeld, meer bepaald over het plan De Witte en de werkgroepen die worden opgericht.

– Huisvesting

De hoge woningprijzen blijven ongetwijfeld een belangrijk element dat jonge gezinnen doet besluiten om de Vlaamse Rand te verlaten, zegt *de heer Luk Van Nieuwenhuysen*. Vlabinvest bestaat ondertussen een tiental jaren, maar kon tot nog toe geen afdoend antwoord bieden aan de problematiek van het wegdrukken van inwoners van de streek. De aangekondigde evaluatie en heroriëntering is niet echt nieuw. De uitbreiding van het werkingsgebied van Vlabinvest tot heel Halle-Vilvoorde en daarbovenop nog een aantal gemeenten uit het arrondissement Leuven dreigt de aandacht voor de oorspronkelijke Vlabinvest-gemeenten te doen verwateren. Een uitbreiding die niet gepaard gaat met meer financiële mogelijkheden is helemaal niet efficiënt.

Vlaams Belang vraagt dat inzake Vlabinvest bijzondere aandacht wordt besteed aan de twee gemeenten die als enige een buffer vormen tussen Brussel en Wallonië, met name Overijse en Sint-Genesius-Rode. Uiteindelijk pleit Vlaams Belang voor een daadkrachtig woonvestigingsbeleid. De recruiteringsbasis versmalt door de vergrijzing en de uitwijking. Zou het dan niet nuttig zijn het herkomstgebied waarin de kandidaten voor een woning of bouwgrond bij voorkeur wonen, uit te breiden over heel Vlaams-Brabant, en waarom niet over heel Vlaanderen?

Wat huisvesting betreft is er inderdaad een probleem, vindt *de heer Eloi Glorieux*. De grond- en woningprijzen in de Rand zijn enorm hoog. De aandacht van de minister voor de dreigende onbetaalbaarheid van de kleine en middelgrote woningen is meer dan gerechtvaardigd. Daarmee wordt ook de fabel de wereld uitgeholpen dat de randbewoners geen recht op klagen hebben over de overlast van de vliegtuigen omdat ze hun huis goedkoop zouden gekocht hebben. In de omgevingsanalyse in de beleidsnota wordt echter geen aandacht besteed aan het gebrek aan sociale huurwoningen. Vlaams-Brabant in het algemeen hinkt achterop ten aanzien van de rest van Vlaanderen. Het lid pleit ervoor om een hoofdstuk hierover in te lassen met zeer concrete doelstellingen.

De werking van Vlabinvest werd reeds in 2003 geëvalueerd, merkt *de heer Glorieux* op. Op 5 mei 2004 heeft het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie goedgekeurd over de uitbreiding en aanpassing van de werking van Vlabinvest om de betaalbaarheid van woningen in Vlaams-Brabant te garanderen. Daarin werd ten eerste om de uitbreiding van het werkingsgebied van Vlabinvest gevraagd, ten tweede werd de toekenning van het voorkeurecht gekoppeld aan een sociaal grond- en pandenbeleid, ten derde werd aan Vlabinvest de opdracht gegeven erfpacht te stimuleren, en ten vierde werd gevraagd te voorzien in bijkomende financiële middelen voor Vlabinvest en te voorzien in een verdeelsleutel waardoor de realisaties in de faciliteitengemeenten gegarandeerd blijven. Alleen het eerste punt werd in de beleidsnota opgenomen. Maken de andere punten ook deel uit van de intenties van de minister?

De heer Tom Dehaene hoopt op een snelle evaluatie van de werking van Vlabinvest. De regio staat onder druk wat de grondprijzen betreft.

– Bruegelproject / verstedelijking

Volgens *de heer Luk Van Nieuwenhuysen* is een Vlaamse en groene gordel rond Brussel om een duidelijke grens tussen de hoofdstad en de rest van Vlaanderen af te bakenen, een oude droom van de Vlaamse Beweging. De verstedelijking is evenwel dermate gevorderd, dat het wel bij een droom zal blijven. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen heeft de omgeving van Brussel als stedelijk gebied ingekleurd. De beleidsnota De Vlaamse Rand stelt wel een actieplan voorop om een grote hoeveelheid percelen te verwerven. De Vlaamse Regering hoopt bouwgronden te verwerven voor de verwezenlijking van sociale woningbouwprojecten in het kader van Vlabinvest. Anderzijds wil ze ook groene zones verwerven. Dat vergt echter de nodige financiële middelen. Bovendien zijn er de verklaringen van minister Peeters over de verminderde aankoop van bossen, die tot enig scepticisme nopen.

Met het Bruegelproject wilde de vorige Vlaamse Regering alsnog een gordel van groene eilanden rond Brussel aanleggen die zowel een ecologische als een culturele functie zouden hebben. In de praktijk werkte een en ander niet zo vlot. Toch zijn er volgens spreker nog mogelijkheden. Het reeds bestaande aanbod wordt onvoldoende

uitgespeeld. Een uitzonderlijke rozentuin zoals Coloma te Sint-Pieters-Leeuw of de combinatie van het kasteel van Gaasbeek met de museumtuin die er ligt, bieden prachtige kansen om het Vlaamse imago uit te dragen en tegelijk het Vlaamse karakter van de streek te benadrukken. Ze zijn vaak te weinig gekend, moeilijk toegankelijk en de band met Vlaanderen wordt niet altijd voldoende onderstreept. Ze zouden nochtans uitstekende Vlaamse visitekaartjes zijn voor buitenlandse toeristen, maar ook voor de buitenlanders die zich hier vestigen. Spreker denkt vooral aan bepaalde groepen van anderstaligen waarvan de minister zelf erkent dat ze moeilijk te bereiken zijn. Het Bruegelproject is ongetwijfeld een goed instrument om die terughoudendheid te doorbreken.

Er wordt terecht gewezen op de zeer grote druk van de verstedelijking op de Vlaamse Rand. Wie verstedelijking zegt, zegt verfransingsdruk en teeloorgang van het groene karakter van de gordel, meent de *heer Mark Demesmaeker*. De Vlaamse Regering zou zich zeer binnenkort buigen over de definitieve afbakening van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel. Spreker vraagt de minister dit met de nodige aandacht te volgen. De oorspronkelijke plannen stemmen het lid niet gerust. Het lid dringt erop aan het stedelijk gebied zo beperkt mogelijk te houden.

De heer Eloi Glorieux mist belangstelling voor het herstel – zoveel als mogelijk – van de groene gordel. Het groene luik van het Bruegelproject wordt blijkbaar in vraag gesteld. Het is nooit verkeerd dingen in vraag te stellen, maar dan moet daar een visie tegenover staan om het beter te doen.

In verband met het Bruegelproject vraagt ook *de heer Tom Dehaene* naar de concrete perspectieven.

Volgens *de heer Sven Gatz* heeft het Bruegelproject in het verleden een aantal positieve realisaties tot gevolg gehad, maar de ‘synthese tussen cultuur en natuur’ verliep niet altijd zo vlot. Er kan met het Bruegelproject nog veel meer gebeuren. Spreker is er voorstander van het Bruegelproject verder uit te bouwen. In de beleidsnota bespeurt het lid echter enige aarzeling hieromtrent. Er is sprake van eva-

luatie, heroriëntatie. Er worden in ieder geval geen nieuwe initiatieven aangekondigd. De heer Sven Gatz kende graag het standpunt van de minister hierover. In dat verband vraagt het lid het rapport van Hugo De Greef aan de commissieleden ter beschikking te stellen en een hoorzitting te houden in de commissie over de mogelijkheden van het Bruegelproject.

– Mobiliteit

Volgens *de heer Eloi Glorieux* wordt het Brabant-Brussel-net terecht als een zeer belangrijk project beschouwd. De gouverneur van Vlaams-Brabant, de heer De Witte, vroeg steun voor dit BB-net. Hoe wordt dit concreet vertaald in budgetten en acties? Trekt de bevoegde minister voldoende middelen uit voor de realisatie van het Pegasusplan?

De heer Wim Van Dijk meent dat de beleidsnota terecht stelt dat het Gewestelijk Expresnet (GEN) te eenzijdig gericht is op de verbindingen met Brussel. Vlaams Belang is geen grote voorstander van het GEN. Vlaams Belang denkt namelijk dat de effecten ervan op het verminderen van de files rond Brussel niet zo groot zal zijn als iedereen vooropstelt. Tegelijk lijkt men de eventuele negatieve effecten van het GEN te onderschatten. Het GEN zou bijvoorbeeld de stadsvlucht kunnen aanmoedigen en daarmee de demografische druk op de Vlaamse Rand doen toenemen, hetgeen in de specifieke context van de Rand betekent dat ook de verfransingsdruk zal toenemen. Spreker heeft niet echt weet van concrete cijfers of onderzoeken aangaande die gevaren, wat jammer is, want op die manier kan men geen goed oordeel vellen over de op handen zijnde plannen.

Men mag ook niet vergeten dat het openbaar vervoer dat gericht is op de hoofdstad reeds vrij goed uitgebouwd is. Het GEN is voor een groot stuk een uitdieping van wat al bestaat. Terecht stelt de nota dat er ook aandacht moet zijn voor niet op Brussel gerichte mobiliteit. Vlaams-Brabant en de Vlaamse Rand hebben inderdaad nood aan dwarsverbindingen, zeker gezien de wat eigenaardige geografische spreiding van de provincie. Daarnaast moet er ook

aandacht zijn voor de goede aansluiting vanuit de Rand en vanuit het Vlaamse hinterland op de luchthaven. Die is momenteel niet erg goed. Wat Vlaams Belang betreft moeten de dwarsverbindingen en de ontsluiting van de luchthaven prioritair zijn, en meer aandacht krijgen dan het GEN.

De heer Wim Van Dijck stelt vast dat zowel het Waals als het Brussels Gewest reeds hun goedkeuring hechtten aan de overeenkomst van 4 april 2003. Spreker meent te weten dat in dit parlement nog geen ontwerp van decreet terzake werd ingediend. Betekent dit dat men het GEN vanuit de Vlaamse Regering wil bijsturen of de overeenkomst herzien of is er gewoon een probleem met de timing? Vlaams Belang is alleszins vragende partij voor zo'n bijsturing.

– Welzijn en gezondheid

De Vlaamse Regering blijft inzake het welzijnsbeleid in de Vlaamse Rand erg vaag, meent *de heer Luk Van Nieuwenhuysen*. Weliswaar wordt erkend dat er onvoldoende voorzieningen voor kinderopvang, aangepaste bejaardenzorg en andere welzijnsvoorzieningen zijn, maar meer dan de vaststelling dat dit probleem bijzondere aandacht vergt, is er in de beleidsnota niet te lezen. De welzijnsbegroting zou overigens weinig ruimte laten. Vlaams Belang wenst concrete informatie over de plannen van de Vlaamse Regering.

De heer Tom Dehaene hoopt dat de minister kan wegen op het welzijnsbeleid, vooral wat de blinde vlekken betreft in de geestelijke gezondheidszorg, de kinderopvang en de residentiële ouderenzorg.

Het dossier van het taalgebruik bij de hulpdiensten ligt *de heer Luk Van Nieuwenhuysen* na aan het hart. Vlaams Belang kan geen genoegen nemen met de (federale) belofte dat de kennis van de andere landstaal in de verpleegopleiding zal worden bevorderd. Hoe het met die taalopleidingen aan de andere kant van de taalgrens gesteld is, weet men immers. Bij een dergelijke belofte dient men dus grote vraagtekens te plaatsen. Bovendien mag er aan worden herinnerd dat de taalwetgeving voorschrijft dat er Nederlandstalig personeel wordt ingezet in Vlaanderen en Vlaams-Brabant, en geen Franstalig personeel met geringe kennis van het Nederlands. Vlaams Belang eist de strikte toepassing van de taalwetgeving bij de hulpdiensten. In Vlaanderen mag alleen Nederlandstalig personeel

worden ingezet. Minder is onaanvaardbaar. De interventiezones dienen zodanig te worden ingedeeld dat grensoverschrijdende tussenkomsten tot een minimum worden beperkt. Het lid vraagt de minister dit dossier prioritair ter harte te nemen, want het feit dat de spoeddiensten het Nederlands niet machtig zijn, leidt soms tot dramatische toestanden.

De heer Mark Demesmaeker sluit zich aan bij de opmerking van de heer Van Nieuwenhuysen over de Nederlandsonkundige urgentiediensten. Het is een schrijnende toestand in de brede Vlaamse Rand, die dringend oplossing vergt. Het leidt tot verzuring bij de bevolking.

– Ring-TV

Inzake Ring-TV merkt mevrouw *Else De Wachter* op dat anderstaligen vaak niet in contact komen met de programma's van deze Nederlandstalige zender. Nochtans kan de zender een belangrijke rol spelen in de integratie van anderstaligen in de Rand. In de beleidsnota kondigt de minister aan dat hij samen met minister Bourgeois zal nagaan welke initiatieven in dat verband genomen kunnen worden. Heeft de minister al enig idee over concrete initiatieven?

De heer Mark Demesmaeker onderschrijft de bekommernis van de vorige spreker. Ring-TV is een geschikt instrument in het integratiebeleid. De problemen bij Ring-TV zijn niet meteen op te lossen door samenwerking met ROB. De zenders hebben een ander uitzendgebied en zijn zelf ook niet meteen vragende partij voor samenwerking. De minister zou marktconforme ondersteuning aanbieden aan een aantal initiatieven. Om welk soort initiatieven gaat het? Spreker pleit voor speciale programma's rond taal.

Volgens *de heer Eloi Glorieux* is iedereen uit de regio het eens over het unieke karakter en de specifieke functie van Ring-TV. Er zou eindelijk een structurele oplossing moeten komen voor Ring-TV. De beleidsnota neemt alleen oude concepten op inzake Ring-TV, die weinig succesvol gebleken zijn. Hoe denkt de minister de bestaanszekerheid van Ring-TV te verzekeren?

Ring-TV kampt al jaren met financiële moeilijkheden, benadrukt ook *de heer Wim Van Dijck*. Dat heeft voornamelijk te maken met het relatief kleine

verspreidingsgebied, de moeilijke advertentiemarkt en de diversiteit van een regio die zich uitstrekt van Halle over Vilvoorde tot Hoeilaart. Toch erkent iedereen al jaren de specifieke taak die Ring-TV heeft in de Vlaamse Rand. De minister doet dat nogmaals in zijn beleidsnota, waar hij wijst op de “gemeenschapsvormende” rol die de zender kan en moet spelen. Tijdens de vorige legislatuur werd herhaaldelijk aangedrongen op subsidiëring van Ring-TV, naar analogie van TV Brussel. Spreker verwijst naar tussenkomsten van de heer Joris Van Hauthem en van de heer Eric Van Rompuy. Probleem was telkens de krappe budgettaire ruimte en ook wel het gebrek aan wil om tot subsidiëring over te gaan. Ook werd wel eens het argument ‘marktverstoring’ bovengehaald, aangezien Ring-TV een commerciële zender is, en subsidies in dat kader niet op hun plaats zouden zijn. Dat argument botst volgens spreker met de speciale rol die Ring-TV heeft te vervullen, net zoals dat het geval is voor TV Brussel.

Het regeerakkoord voorziet een wat heet “marktconforme ondersteuning” van Ring-TV via de vzw De Rand. Dat zinnetje wordt overgenomen in de beleidsnota. Het budget voor de vzw De Rand wordt echter niet verhoogd en is trouwens expliciet bedoeld voor de uitgave van de Randkrant. Hoe kan de vzw dan nog Ring-TV ondersteunen? In plaats daarvan wordt nog maar eens een pleidooi gehouden voor samenwerking met ROB. Weet men nu nog niet dat Ring-TV dat niet ziet zitten? Het was dezelfde Eric Van Rompuy destijds die een gedwongen samenwerking met ROB “dodelijk voor de zender” noemde. Bovendien beklemtoonde hij dat schaalvergroting geen zin heeft omdat regionale televisie alleen maar leefbaar is als die sociologisch dicht bij het publiek blijft. Dat laatste is nu al een probleem bij Ring-TV. Samenwerking met ROB zou dat probleem alleen nog maar vergroten.

Dit parlement heeft in verschillende resoluties aangedrongen op inspanningen voor Ring-TV. Ring-TV kreeg in 2003 de erepenning van de Marnixring, bij welke gelegenheid de hoofdredacteur trouwens zijn ontgoocheling ten aanzien van het beleid uitdrukte. Het is blijkbaar toch voor niets geweest, want er komt geen trendbreuk. De Vlaams Belang-fractie betreurt dat. Ring-TV heeft steeds zijn specifieke rol in de Vlaamse Rand ter harte genomen. Het is niet eerlijk dat daar vanwege de Vlaamse overheid zo weinig tegenover staat.

In het verleden liep er met Ring-TV een overeenkomst waarbij de zender een budget kreeg om het Vlaams beleid in de Rand toe te lichten. Dat was weliswaar geen structurele subsidiëring, maar de bedragen waren toch niet min. De vorige Vlaamse Regering besliste die overeenkomst niet te verlengen. De heer Wim Van Dijck vindt er ook nu niets van terug in de begroting. Is de Vlaamse Regering van plan opnieuw een dergelijke overeenkomst met Ring-TV te sluiten?

Tijdens de vorige legislatuur werd het dossier Ring-TV door de voor de Vlaamse Rand bevoegde minister doorverwezen naar de ministers van Economie en Media. Is de minister thans van plan om in het kader van zijn horizontale bevoegdheid, de zaak van Ring-TV zelf te behartigen?

Ook *de heer Tom Dehaene* meent dat Ring-TV de nodige aandacht moet krijgen. Marktconforme ondersteuning is positief. In hoeverre zijn er financiële middelen voorzien? Bij eventuele samenwerking met ROB moet de zelfstandigheid van de zenders gevrijwaard blijven.

2.2 Antwoord van de minister

De minister zegt de suggesties waarmee hij het eens is, niet te zullen herhalen. Hij stelt over het algemeen een brede steun vast bij de leden, zeker bij de meerderheidspartijen, voor een benadering van de Vlaamse Rand die een aantal problemen en uitdagingen omschrijft, maar ook opportuniteiten ziet waarrond de minister een krachtig beleid wil voeren. Het is een brede benadering over alle domeinen heen. De minister erkent dat werk en onderwijs meer zijn uitgewerkt dan bijvoorbeeld milieu en welzijn. Dat milieu nog niet erg is uitgewerkt is een van de redenen waarom de minister zich nog niet uitspreekt over het Bruegelproject. Het project, dat gebaseerd was op de troef van het samenbrengen van milieu en cultuur, moet zeer goed geëvalueerd worden. Dat milieu niet sterk wordt uitgewerkt, betekent niet dat het onbelangrijk zou zijn. Hetzelfde geldt voor welzijn. Er werd terecht gewezen op de blinde vlekken en de urgentiediensten – waar minister Inge Vervotte overigens werk van maakt. De minister pleit voor deze brede benadering waarin een aantal opportuniteiten naar voren gebracht worden. De minister is ook

wel degelijk van plan om de ‘papieren’ voornemens uit te voeren.

Het is inderdaad erg belangrijk dat er een goede samenwerking is tussen de functioneel bevoegde ministers. De minister is tevreden met zijn stimulerende, coördinerende en horizontale bevoegdheid. Meer moet dat niet zijn. De minister beschouwt het als zijn verantwoordelijkheid, en ook als die van de minister-president, om ervoor te zorgen dat alle ministers meewerken.

De heer Tom Dehaene moet zich geen zorgen maken over de plaatselijke mandatarissen, zegt de minister. Zij spelen naast de andere partners een belangrijke rol. De conferentie wordt niet in vraag gesteld. Minister Marino Keulen werkt gewoon verder met de conferentie.

Inzake de zgn. Randtoets antwoordt de minister dat hijzelf niet zo enthousiast is over allerhande ‘toetsen’. De belangrijkste toets is de uitvoering van deze beleidsnota, waar alle beleidsdomeinen bij betrokken zijn.

De minister neemt verder de interessante suggestie mee van de heer Demesmaecker voor de oprichting van een pers- en documentatiecentrum in de schoot van vzw De Rand. Hij wil dit onderzoeken. De minister is terughoudend ten aanzien van de oprichting van een nieuwe instelling.

Voor de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde verwijst de minister naar de uitspraak van de minister-president en het regeerakkoord. Onder tussen hebben de Vlaamse meerderheidspartijen bewezen dat ze woord houden: ze hebben zoals aangekondigd een wetsvoorstel ingediend dat nu zijn weg zal volgen. Men kan de Vlaamse Regering niet verwijten dat ze in verband daarmee ook ingaat op georganiseerde overlegmomenten. De splitsing is een logische zaak waarvoor geen prijs betaald moet worden. Replicerend op de opmerking van de heer Van Eyken verwijst de minister naar het Gerechtelijk Wetboek dat nu al rekening houdt met anderstaligen. Men hoeft daar niets nieuws voor te bedenken. De minister wil daar niet verder op ingaan; deze discussie moet zijn beslag krijgen op het federale niveau. De splitsing van het gerechtelijk arrondissement is in ieders voordeel. Het huidige arrondissement is een mastodont die niet in staat is tot goed rechtsbeleid. Dit dossier moet niet louter vanuit de taaldimensie bekeken worden.

Inzake de faciliteiten en de omzendbrief-Peeters verwijst de minister naar de beleidsnota (punt 3.6.3). Uit respect voor de rechtsstaat kan de Vlaamse Regering niet anders dan zich juridisch te schikken naar de uitspraak van de Raad van State. Tegelijkertijd zal de Vlaamse Regering maatregelen treffen om het Vlaamse karakter sterker te laten gelden, ook wat betreft de toepassing van de taalwetgeving.

Inzake het Minderhedenverdrag verwijst de minister naar het regeerakkoord: het verdrag kan als zodanig niet geratificeerd worden door het Vlaams Parlement. De interpretatie die men van het Minderhedenverdrag geeft, stelt een ernstig probleem en strookt niet met de Belgische staatshervorming.

Aangaande de vernederlandsing van het straatbeeld wordt het rapport Boes inderdaad niet vermeld in de beleidsnota. De minister heeft dit ook niet als opdracht meegekregen via het regeerakkoord. Het rapport is ooit als een mededeling op de Vlaamse Regering geagendeerd geworden. De Vlaamse Regering heeft ter zake nooit een algemeen engagement genomen. Dat betekent niet dat het rapport niet punctueel als inspiratiebron kan dienen. Terecht heeft de heer Demesmaecker erop gewezen dat men enige voorzichtigheid aan de dag moet leggen in die materie. Men kan niet op basis van de taalwetgeving beweren dat er een probleem is met tweetalige publiciteit van een bedrijf. Het rapport is op dat vlak onnauwkeurig en moet daarom ook met voorzichtigheid gehanteerd worden. Het afsluiten van conventies is een interessante suggestie, hoewel dat niet zo eenvoudig zal zijn.

In verband met de naleving van de taalwetgeving neemt de minister nog twee opmerkingen mee. Een eerste betreft de werkwinkel in Asse, een andere de sociale-economieprojecten.

Wat onderwijs betreft is de minister het niet eens met de opmerking van de heer Van Eyken over de begeleiding van leerlingen. Een kind van anderstalige ouders dat bv. in Leuven school loopt, wordt ook begeleid door een Nederlandstalig centrum voor leerlingenbegeleiding (CLB). Die begeleiding gebeurt dan op een goede en correcte manier in het belang van het kind. Eigenlijk gebeurt de begeleiding het beste door een Nederlandstalig CLB, want vaak moeten contextproblemen aangepakt worden en die context is nu eenmaal Nederlandstalig. Als

dit elders in Vlaanderen kan, ziet de minister niet in waarom dit niet in de Rand zou kunnen.

Verschillende leden vroegen wat de minister zal doen als er tegen 1 januari 2006 geen oplossing is inzake de taalinspectie en de pedagogische begeleiding in de faciliteitenscholen. De minister wil daar nu niet op antwoorden: hij wenst voorlopig niet in te stappen in de logica van een onopgelost conflict. Het zou ook niet verstandig zijn nu al maatregelen bekend te maken. Voorlopig hoopt de minister via overleg tot een oplossing te komen in het belang van iedereen.

De minister is gecharmeerd door de suggestie van de heer Demesmaeker over het taalbad voor anderstaligen in het Nederlandstalig onderwijs, hetgeen ook in het regeerakkoord staat. De heer Luk Van Nieuwenhuysen vroeg wanneer het Nederlandstalig onderwijs in de Rand de mogelijkheid wordt geboden om extra lestijden aan te vragen in het kader van het onthaalbeleid van anderstaligen. In de beleidsnota staat “op termijn”. Ter zake zijn er twee hinderpalen. De eerste is van decretaale aard: de aanvragen voor het onthaalonderwijs voor anderstaligen volgen een driejarige cyclus. Momenteel loopt het eerste jaar. “Op termijn” betekent: als de nieuwe driejarige cyclus start. Tenzij men het decreet zou wijzigen. Een tweede hinderpaal is budgettair van aard. Onthaalonderwijs kost geld. Als minister van Onderwijs wil de minister dit bekijken. Het is een belangrijke verworvenheid uit het regeerakkoord dat de regering inzake extra inspanningen voor onthaal van anderstaligen hetzelfde wil doen in de Rand als in Brussel.

Wat de richtlijnen betreffende het onthaal van anderstaligen in de niet-faciliteitengemeenten aangaat, beaamt de minister dat er inderdaad goede voorbeelden te vinden zijn bij de provincie. Die voorbeelden kunnen inspireren.

Een werkzoekende uit de Rand die geïnteresseerd is in werk in Brussel, wordt vandaag perfect opgevangen, als tenminste het samenwerkingsakkoord met het Brussels Gewest goed wordt uitgevoerd, antwoordt de minister verder. Er is een recent principieel akkoord met het Brussels Gewest, en overigens ook met het Waals Gewest, om vacatures, opleidingen en informatie uit te wisselen, zodat de klant op de hoogte kan zijn van vacatures in het andere gewest. Wie in Brussel zoekt naar werk,

moet nu al – en in de toekomst nog meer – perfect op de hoogte kunnen zijn van vacatures in de Rand en omgekeerd. De minister zal zijn Brusselse collega bevoegd voor Werkgelegenheid ontmoeten om te bekijken of er extra dynamiek ingebracht kan worden.

Anderzijds is het essentieel dat iemand die in de Rand werk wil, Nederlands moet kennen. Taalkennis, op de eerste plaats van het Nederlands, is een voorwaarde voor werk. De minister is het wel met de heer Van Eyken eens dat het aanbod niet stopt bij de grenzen van de eigen subregio.

De minister, en de hele Vlaamse Regering, is het eens met de heer Glorieux over de spreiding van de lasten rond de luchthaven.

De minister wil zich verder niet uitspreken over de intenties inzake Vlabinvest. Binnen de Vlaamse Regering is afgesproken om eerst de evaluatie af te wachten.

De minister zegt het uitgangspunt van het Bruegelproject niet in vraag te stellen. Wel is een grondige evaluatie noodzakelijk. Het project was belangrijk vanuit het oogpunt cultuur en vanuit het oogpunt milieu. Sommige leden onderlijnden reeds dat er troeven zijn in de Vlaamse Rand, precies in de integratie van cultuur en milieu. De minister heeft een interessant gesprek gehad met de heer Hugo De Greef. De minister wil nog geen uitspraken doen over het rapport. De uitvoering van dat ambitieuze rapport in zijn geheel zou een aanzienlijke budgettaire inspanning vergen. Het is te omvangrijk om het in zijn geheel uit te voeren. Het behoort tot de bevoegdheid van de commissie om een hoorzitting hieromtrent te organiseren. Het Bruegelproject is niet altijd van een leien dakje gelopen. Dat betekent niet dat men de idee mag laten vallen, nl. om op basis van de troeven inzake milieu en patrimonium naar culturele uitstraling te zoeken. Op basis van de evaluatie kunnen een aantal zaken naar voren geschoven worden voor deze zittingsperiode.

De minister is het ermee eens dat de afbakening van het stedelijk gebied goed moet worden opgevolgd vanuit de bekommernissen in deze commissie. Minister Van Mechelen, bevoegd voor ruimtelijke ordening, heeft al geantwoord op een vraag van de heer Gatz. Voor de afbakening van het stedelijk gebied moet een goede samenwerking opge-

zet worden met de provincie Vlaams-Brabant en het Brussels Gewest.

Wat mobiliteit betreft, is de minister verrast door de kritische bedenkingen over het GEN. Die kritiek is ook te horen bij Franstalige politieke partijen in Brussel, nl. dat het GEN stadsvlucht zou bevorderen. Goede mobiliteit is gewoon nodig. Het GEN is wel teveel opgevat vanuit een traditionele visie op mobiliteit, zeer centraliserend vanuit Brussel. De eigen inbreng is het Brussel-Brabant-net en het Pegasusproject. De minister hecht daar persoonlijk zeer veel belang aan. Men kan van de nood een deugd maken. De nood is het feit dat er geen oplossing gevonden is voor DHL; de deugd zijn bijkomende inspanningen voor de sociaal-economische ontwikkeling van de luchthavenregio. Gouverneur De Witte zal heel nauw betrokken worden bij de werkzaamheden van de Vlaamse Regering inzake de luchthavenregio. Meer dan ooit zijn er argumenten om het Pegasusplan als prioritair naar voren te schuiven, als een noodzakelijke aanvulling van het GEN. Persoonlijk is de minister de mening toegedaan dat op federaal vlak aangedrongen moet worden werk te maken van het GEN.

Het samenwerkingsakkoord tussen De Lijn en de NMBS over de concretisering van het GEN moet inderdaad bij decreet bekrachtigd worden. Dit moet zo vlug mogelijk gebeuren.

Verschillende leden hebben het probleem Ring-TV aangesneden. De twee sporen die de minister wil volgen, zijn niet tegenstrijdig. Eén spoor is het samen bekijken van de problemen bij Ring-TV en bij ROB. Beide zenders hebben een klein zendgebied en zijn daardoor al niet goed leefbaar. De suggestie om beide zenders samen te bekijken vertrekt vanuit een absoluut respect voor de eigenheid van elke zender. Van een fusie is geen sprake. Er kan een model besproken worden, met akkoord van de zenders, waarbij een zelfstandigheid blijft bestaan inzake redactie, programmering, eigen identiteit enz. Bepaalde synergieën inzake reclame-inkomsten, technische aspecten, kunnen echter leiden tot kostenbesparing en meer inkomsten. In zijn contacten heeft de minister niet vastgesteld dat dit niet bespreekbaar zou zijn. De minister wil die gesprekken helpen faciliteren.

Daarnaast is er het tweede spoor dat in het regeerakkoord staat, nl. het ondersteunen van de speci-

fieke rol van media in de Rand zoals bv. Randkrant. Dat moet weliswaar marktconform gebeuren. De minister heeft onlangs een schijf van 170.000 euro op de begroting van 2004 vrijgemaakt. Waar kan die ondersteuning naartoe gaan? De minister wil daar niet op vooruitlopen, maar bijvoorbeeld programma's voor anderstaligen of taallessen zouden voorwerp kunnen zijn van marktconforme ondersteuning.

2.3 Repliek van de leden en van de minister

Verschillende leden danken de minister voor zijn uitgebreid antwoord.

De heer Wim Van Dijk zegt inzake Ring-TV wat op zijn honger te blijven zitten. Het spijt het lid dat er geen structurele ondersteuning komt via subsidiëring, naar analogie met TV Brussel. De marktconforme ondersteuning moet via de vzw De rand verlopen. Het budget voor die vzw is echter niet verhoogd. Wordt er opnieuw een overeenkomst met de zender afgesloten zoals dat vroeger het geval was?

Als men met het GEN voortgang maakt, moet men ook oog hebben voor de eventuele negatieve effecten. Het gaat over stadsvlucht, maar ook over toenemende verfransing van de Vlaamse Rand. Spreker vindt het wel belangrijk het decreet op korte termijn te behandelen; dat biedt de gelegenheid erover te discussiëren.

Aangaande de splitsing Brussel-Halle-Vilvoorde wil *de heer Luk Van Nieuwenhuysen* wijzen op een tegenspraak door de minister-president die in Het Nieuwsblad verklaarde dat de splitsing naar volgend jaar geschoven kan worden. Nochtans was de vervaldatum in de regeringsverklaring 1 januari 2005. Het antwoord – weliswaar in afwezigheid van de minister-president – op een actuele vraag van 17 november 2004 heeft hieromtrent geen duidelijkheid gebracht.

De minister zegt dat het niet naleven van het arrest van de Raad van State inzake de omzendbrief-Peeters, niet van respect zou getuigen voor de rechtsstaat. *De heer Luk Van Nieuwenhuysen* wil erop wijzen dat men aan de andere zijde van de taalgrens in het verleden al een dergelijke houding heeft aangenomen. Spreker denkt aan sub-

sidies voor allerlei initiatieven ondanks herhaalde uitspraken van de Raad van State, aan de heroprichting van het adviescomité voor de Franstalige mandatarissen uit de Rand ondanks de verbreking door het Arbitragehof. Respect voor de rechtsstaat moet van beide zijden van de taalgrens komen.

Het is correct dat de studie Boes nooit tot regeringsbeleid is uitgeroepen. De heer Luk Van Nieuwenhuysen benadrukt dat een aantal aanbevelingen op het terrein zonder problemen kunnen worden toegepast. De Vlaamse overheidsdiensten kunnen daartoe de opdracht krijgen.

De heer Christian Van Eyken is verheugd dat de begeleiding door de CLB's in het belang van het kind gebeurt, dus dat effectief de begeleiding van leerlingen uit Franstalige scholen uit de Rand in het Frans zal verlopen. De minister ontkent dat hij dit gezegd heeft. Hij heeft wel gezegd dat kinderen die slecht Nederlands kennen en door een CLB begeleid worden, een gekend probleem zijn. Het is onder meer noodzakelijk dat die kinderen goed Nederlands leren.

De heer Tom Dehaene blijft het ontbreken van de Randtoets betreuren. Vooral de plaatselijke mandatarissen waren vragende partij. Op Vlabinvest wenst hij verder in te gaan bij de begrotingsbespreking. Het lid onderschrijft de mening van de minister over het GEN. Vooral de regio zal te lijden hebben onder dichtslibbing van de mobiliteit. Tot slot raadt het lid de minister aan de zeer bruikbare tips uit de studie Boes niet te laten liggen.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Wim VAN DIJCK
Else DE WACHTER

Gerda
VAN STEENBERGE
